

Wspomnienie pośmiertne o inż. Borysie Miczewie

Инж. Борис Мичев — посмертное воспоминание

Ing. Borys Michev — Orbituary

Odszedł na zawsze oddany przyjaciel od pierwszego pobytu w 1959 r. w Polsce, zafascynowany naszym krajem — męstwem narodu w czasie okupacji i dynamiką odbudowy.

Jako leśnik i działacz ochrony przyrody szczególnie żywo i dogłębnie interesował się doświadczalnictwem i praktyką obu działów gospodarki narodowej, zwłaszcza w zakresie swojej specjalności — nasiennictwa i selekcji drzew leśnych.

W czasie kilkakrotnych pobytów w Polsce inż. B. M i c z e w przemierzał nasze lasy, parki narodowe i rezerwaty oraz spędził wiele godzin na robieniu szczegółowych notatek w placówkach naukowych i w wielu działkach resortu leśnictwa. W listach do polskich przyjaciół nieustannie domagał się szczegółowych uzupełnień własnych materiałów z Polski, przesy-

łania nowości wydawniczych, informowania o innowacjach w zakresie interesujących Go dziedzin. Celem, który Mu przyświecał była potrzeba podzielenia się swoim zafascynowaniem Polską z kolegami w Bułgarii. Publikuje więc szereg prac w czasopiśmie bułgarskich, bądź w formie zwartego wydawnictwa. Są to (w polskim tłumaczeniu):

1. Uwagi na temat gospodarki leśnej w Polsce. Gorsko Stopanstwo, 1959/10.
2. Puszcza Białowieska. Priroda 1959/10.
3. Współczesne kierunki nasiennictwa leśnego w Polsce. Gorsko Stopanstwo. 1962/8.
4. Ochrona przyrody w Polsce. Priroda i Znanje. 1966/10.
5. Ochrona przyrody w Polsce. Gorsko Stopanstwo. 1967/1.
6. Puszcza Białowieska w Polsce — park narodowy i rezerwat. Priroda i Znanje. 1967/6.
7. Lasy i gospodarka leśna w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Wyd. Zemizdat. Sofia 1963.

Po latach pracy zawodowej w wielu działach służby terenowej, inż. B. M i c z e w poświęcił się zagadnieniom nasiennictwa i selekcji drzew leśnych, rozpoczynając od założenia w Sofii Stacji Oceny Nasion, którą kierował aż do przejścia na emeryturę. Jednocześnie przechodzi do propagowania i organizowania krajowej akcji typowania i wydzielania baz nasienych w licznych jeszcze w Bułgarii zespołach leśnych naturalnych, bądź nieznacznie zniekształconych. Pracy tej towarzyszy szeroka działalność popularyzacyjna i organizacyjna.

Problemy te przedstawił inż. B. M i c z e w polskim kolegom w odczytach organizowanych przez PTL oraz w publikacji pt. „Bazy nasienne w lasach Bułgarii“, ogłoszonej w nr 3 „Sylwana“ z 1967 r.

Na tle licznych kontaktów polskich leśników z kolegami zagranicznymi uderzała szczególnie więź Zmarłego z naszym krajem, o którym mówił, że jest Jego drugą ojczyzną.

Niezwykła też była Jego głęboka i oddana przyjaźń dla wielu polskich kolegów. Te cechy predestynowały Go, jak mało kogo, do przyznania Mu honorowej odznaki PTL, uchwalonego przez Zjazd Delegatów w 1967 r. w Toruniu. Wręczenia dyplomu i odznaki dokonał uroczystie ambasador PRL w Sofii, w obecności niektórych osobistości ze sfer naukowych i administracyjnych leśnictwa.

Nasz nieodżałowany przyjaciel, człowiek wyjątkowej prawości charakteru i dobroci serca, zmarł 23 stycznia 1973 r. w Sofii.

E. Stebnicka